

TULBURAREA AFECTIVĂ BIPOLARĂ. DIAGNOSTIC DIFERENȚIAL

Nicolae Culiș, Ana Constantinova, Veronica Berescu

(Conducător științific: Ion Cosciug, dr. șt. med., conf. univ., Catedra de psihiatrie, narcologie și psihologie medicală)

Introducere. Tulburarea afectivă bipolară este o condiție clinică, care adeseori provoacă dificultăți de diagnostic pozitiv și diferențial. Înainte de a fi diagnosticați corect, bipolarii primesc în medie 3,5 alte diagnostice clinice fiind examinați de minim patru specialiști anterior consultului psihiatric.

Scopul lucrării. Elucidarea datelor de literatură privind diagnosticul pozitiv și diferențial al tulburării afective bipolare.

Material și metode. S-a efectuat un studiu bibliografic al publicațiilor ce abordează principiile de diagnostic pozitiv și diferențial vizând tulburarea afectivă bipolară, dar și analiza retrospectivă a fișelor de observație clinică a pacienților internați în secțiile clinice ale Catedrei psihiatrie, narcologie și psihologie medicală în perioada 2013-2015.

Rezultate. În procesul de diferențiere specialiștii adeseori se confruntă cu particularități psihiatrice și non-psihiatrice datorită cărora, în 60% cazuri, în primele 6 luni de la debutul maladiei, pacientul bipolar nu primește nici un diagnostic, în 34% cazuri primește alte diagnostice, prin urmare nu administrează tratament adecvat.

Concluzii. (1) Diagnosticul diferențial cel mai des eșuează din lipsa unor informații clinice relevante, atât din cauza culegerii incorecte sau superficiale a datelor clinice, cât și a ignorării surselor documentare sau colaterale. (2) În realizarea diagnosticului pozitiv și diferențial al tulburării afective bipolare un suport esențial pentru medic sunt datele anamnestice cu referință la vârsta de debut al primelor simptome depresive și/sau maniacale, evoluția acestora în timp, responsivitatea la remediile farmacologice administrate ș. a.

Cuvinte cheie: tulburare afectivă bipolară, diagnostic pozitiv, diagnostic diferențial.

BIPOLAR AFFECTIVE DISORDER. DIFFERENTIAL DIAGNOSIS

Nicolae Culiș, Ana Constantinova, Veronica Berescu

(Scientific adviser: Ion Cosciug, PhD, associate professor, Chair of psychiatry, narcology and medical psychology)

Introduction. Bipolar disorder is a clinical condition which often causes difficulties in positive and differential diagnosis. Before being diagnosed correctly, they get an average of 3.5 other clinical diagnoses being examined at least by four specialists before being examined by psychiatrist.

Objective of the study. Clarification of the literature data on positive and differential diagnosis of bipolar disorder.

Material and methods. The study is based on analysis of scientific articles which approaches the principles of positive and differential diagnosis of bipolar disorder, and retrospective analysis of clinical observation cards of patients hospitalized in clinical sections of Psychiatry, Narcology and Clinical Psychology during 2013-2015 years.

Results. In the process of differentiation the specialists often face psychiatric and non-psychiatric features due to which in 60% of case, in the first 6 months after the disease begun, bipolar patient doesn't get any diagnoses, in 34% they get other diagnoses, so they don't get a correct treatment.

Conclusions. (1) Differential diagnosis most often fail because of lack of relevant clinical information, incorrect or superficial collection of clinical data and ignoring of sources or collateral. (2) In making positive and differential diagnosis of bipolar disorder an essential support for clinician are the anamnesis with reference to the age of onset of the first symptoms of depression and / or mania, their evolution over time, reaction to pharmacological treatment etc.

Key words: bipolar disorder, positive diagnosis, differential diagnosis.